

M. HRŽIĆ, zgrada »D« Elektrotehničkoga fakulteta u Zagrebu

i oslikanih inicijala do minijatura na cijelim stranicama (grb vojvode Hrvoja, Vojvoda Hrvoje na konju, Sv. Mihovil), izveo je nepoznati sitalegorijâ mjeseci (sa sezonskim radovima u tim mjesecima) i simboličnih motiva vezanih uz život i muku Isusa Krista, svetaca i evanđelista. Na tri minijature iz Kristova života prikazane su u pozadini zidine Splita, odn. Dioklecijanove palače. Kodeks se nalazio u Korvinovoj biblioteci u Budimu, a potom su ga prisvoliji Turci (sada u biblioteci Saraja u Carigradu). Objavljen je u faksimil-izdanju 1891. i 1973. uz iscrpne popratne tekstove i transkripciju.

LIT.: V. Jagić, L. Thallóczy i F. Wickhoff, Missale glagoliticum Hervoiae ducis Spalatensis, Wien 1891. – M. Pantelić, Povijesna podloga iluminacije Hrvojeva misala, Slovo, 1970, 20, str. 39-96. – B. Grabar, A. Nazor, M. Pantelić i V. Štefanić, Missale Hervoiae ducis Spalatensis croatico-glagoliticum, Graz - Zagreb 1973. - K Prijatelj, Prilog stilskoj pripadnosti minijatu-D. Kt. ra misala vojvode Hrvoja, Radovi. Filozofski fakultet Zadar, 1983 – 84, 23

generalne urbanističke planove (Pleternica, 1974; Donji Miholjac, 1974; (1989), Dubrovniku (1990).

HRVOJEV MISAL, glagoljski kodeks, nastao oko 1403 – 04. Sadrži 247 Dakovo, 1975; Belišće, 1975; Sanski Most, 1977) te urbanističko-arhiteklistova pergamenta s oko stotinjak iluminacija. Ispisao ga je pop glagoljaš tonske projekte stambeno-poslovnih zona i gradskih središta (Belišće, Butko po narudžbi vojvode Hrvoja Vukčića Hrvatinića za crkvu Sv. 1974; Valpovo, 1975; Đakovo, 1975; Požega, 1976). – U projektima Mihovila u Splitu. Rukopis sadrži misal po rimskom obredu sa starozavjet- pojedinačnih građevina H. uspijeva suvremenom interpretacijom arhiteknim i novozavjetnim temama i prikazima svetaca. Iluminacije od urešenih tonsko-urbanističkih rješenja povezati postojeće gradske sadržaje s novim prostornim i arhit. zahvatima. U suradnji radi projekte za: Nacionalnu i sveučilišnu biblioteku (s D. Manceom, Z. Krznarićem, V. Neidhardtom, noslikar. Uresi se sastoje od biljnih, životinjskih i antropomorfnih motiva, 1978), Krematorij (s D. Manceom, Z. Krznarićem, 1981-85), sportsko poslovní kompleks »Cibone« (s I. Pitešom, B. Šerbetićem, 1985 – 87) u Zagrebu, a samostalno zgradu »D« Elektrotehničkoga fakulteta u Zagrebu (1987-89), te robnu kuću »Europatrade« u Sesvetama (1990-91). Oblikuje detalje vanjske i unutarnje opreme za vlastite projekte (vanjska zidna svjetiljka »Cibone«, stojeća svjetiljka »ETF«). - Sudjelovao je na urbanističko-arhitektonskim natječajima za novi centar Karlovca (s D. Manceom, Z. Krznarićem, V. Neidhardtom, 1979, I. nagrada), za centar Kvaternikova trga (s D. Manceom, Z. Krznarićem, 1980, III. nagrada), blok Jukićeva - Savska (s D. Manceom, Z. Krznarićem, 1984, II. nagrada) u Zagrebu; za centar Splita III. (s D. Manceom, N. Šegvićem, 1984, I. nagrada), za rekonstrukciju dijela Pustijerne u Dubrovniku (s D. Juračićem, HRŽIĆ, Marijan, arhitekt i urbanist (Zagreb, 8. I. 1944). Diplomirao 1989, II. nagrada), istočni ulaz u Velesajam (s T. Odakom, B. Silađinom, 1967 (V. Turina), doktorirao 1988 (Percepcijski pristup oblikovanju grada 1991, I. nagrada) te samostalno za trgovačko-poslovni centar Osijeka u okviru procesa planiranja) na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu (1993, I. nagrada). God. 1982-86. glavni je urednik časopisa gdje je od 1989. docent, U Urbanističkome institutu (1968-88) izrađuje »Arhitektura«. Samostalno je izlagao u Zagrebu (1989, 1991), Sarajevu

HRVOJEV MISAL, alegorije mjeseca siječnja, svibnja i listopada. Carigrad, Muzej Topkapi





